ב [א] חטאת [א]שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפילו אחד בריבוא ימותו כולם: חטאת [ב]שנתערבה בחובה אין כשר אלא [א]כמנין חטאות שבחובה [ג]וכן עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא [ב]כמנין עולה שבחובה בין שחובה מרובה ונדבה מועטת בין שהנדבה מרובה וחובה מועטת בין ששתיהן שוות: **ג** בד"א בחובה ובנדבה [ד]אבל בחובה שנתערבה זו בזו אחת לזו ואחת לזו שתים לזו ושתים לזו שלש לזו ושלש לזו מחצה כשר ומחצה פסול [ה]אחת לזו ושתים לזו שלש לזו ועשר לזו ומאה לזו המועט כשר בין משם אחד ובין משני שמות בין מאשה אחת ובין משתי נשים: **ד** כיצד [ו]משם אחד לידה ולידה זיבה וזיבה משם אחד משני שמות לידה וזיבה כיצד [ז]משתי נשים על זו לידה ועל זו לידה על זו זיבה ועל זו זיבה משם אחד [ח]משני שמות על זו לידה ועל זו זיבה [ט]ר' יוסי אומר [ט]שתי נשים שלקחו [י]את קיניהם בעירוב או שנתנו דמי קיניהם לכהן לאיזו שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזו שירצה [ד]כהן יקריב עולה בין משם אחד בין משני שמות:

הדרן עלך חטאת העוף

חטאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא כמנין חטאות שבחובה. חובה קרי קן שלם של יולדת או של זבה: **רבי** יוסי אומר שתי נשים שלקחו קיניהן בעירוב או נתנו דמי קיניהן לכהן לאיזה שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזה שירצה [א]כהן יקריב עולה. מכאן מוכיח פרק בכל מערבין (עירובין דף לז.) דסבר רבי יוסי יש ברירה דכשהכהן מקריב אחד לשם אשה זו הוברר הדבר שמתחלה בשעת לקיחה היה קן של אשה זו ודחי הש"ס כשהתנו ופירש רש"י בשעת לקיחה התנו שיהא הכהן לעשות קן שירצה לשם איזה אשה שירצה ואינו נראה לרבי דאכתי למאן דאמר אין ברירה לא מהני מידי דכיון שהעופות מעורבין יחד מה מועיל תנאי שלה היאך קנתה אשה זו עוף [יב]אם לא על ידי ברירה דבשעת הקרבה הוברר שלא נלקחה מתחלה [יג]לשם אשה זו ולא לשם אשה זו ועוד דפריך התם מאי למימרא אדרבה אינו מועיל כלום אלא למ"ד יש ברירה ומפרש שהתנו בשעת לקיחה זה הקן יהא שלי ומעות שהם מעורבין כאן יהו מחוללין על קן זה [יד]והילכך בעינן זה הקן יהא שלך וקמ"ל דלא גזרינן התנו אטו לא התנו וקמ"ל דבר אחר כרב חסדא דאין הקינין מתפרשות אלא בלקיחת בעלים או בעשיית כהן שעדיין כל קן וקן סתומה היא ולא פירש איזה פרידה לחטאת ואיזה פרידה לעולה וקאמר איזו שירצה כהן יעשה עולה אם כן מתפרשות שפיר בעשיית כהן ולא נהירא לרבי לפרש איזו שירצה הכהן לאיזו אשה דהא בכל דוכתא לא אשכחנא שיהא כהן צריך לברר זה כלל [אלא] בכל טותני מעות בשופר הכהן מקריב [טו]סתם לשם מי שהוא (ועוד) דא"כ היה לו להתנות כל דין איש ואשה [טז]: **לאיזו** שירצה כהן יקריב עולה וחטאת כו'. [יז]הכי פירושו לאיזה של פרידין יעשה עולות ואע"ג דשמא הן שנלקחו מדמי האחד ולאיזה זוג שירצה יקריבם חטאת ובתוספות רבינו יב"א גרסינן לאיזה ופירוש דהתנה נראה לרבי כשנתנו הדמים יחד התנו אם יקח הכהן כל העולות או כל חטאות משלי אני נותנת ומוחלת לך מעכשיו וכן כל נותנת מעות שבשופר סתם על דעת ב"ד [נותנת] (התנה) והוי כאילו התנו:

הדרן עלך חטאת העוף

וכן עולה שנתערבה בחובה. בקן סתומה אין כשר אלא מנין עולות שבחובה כדפרשינן גבי חטאת והדין הזה הוה בין בחובה מרובה ונדבה מועטת בין נדבה מרובה וחובה מועטת בין שתיהן שוות בין נתערבה עולה מפורשת בהרבה קינין סתומין של חובה כדפרישית לעיל בין נתערבו [ב][הרבה עולות] בקן אחת סתומה אין יכול לעשות [ו]כ"א עולה אחת דהיינו מנין עולות הכשר בחובה דאי עבד שניה עולות דילמא יקח הקן הסתומה והיא אחד חטאת ואחד עולה. וכן אם שניהם שוות ונדבה דנקט ולא נקט חטאת מועטת בחובה או עולה מועטת בחובה משום דקתני בסיפא אבל [ז][חובה] שנתערבה זו בזו להכי נקט ברישא נדבה: **ג** אבל חובה שנתערבה זו בזו. קן סתומה של לידה שהוא אחד חטאת ואחד עולה ונתערבו השני פרידים בקן אחת סתומה של זיבה או של לידה מאשה אחרת מחצה כשר ומחצה פסול יכול להקריב שני פרידין אחד עולה ואחד חטאת ולא יותר דאי עבד שני עולות שמא יעשה אותן מקן אחד של לידה או של זיבה וכן אם נתערבו הרבה קינין יחד יקריב חציו אחד חטאת ואחד עולה וחציו האחר פסולין והיינו כי נתערבו בשוה כדאמרינן אחת לזו ואחת לזו או שתים לזו ושתים לזו או שלש לזו ושלש לזו שיכול ליקח מהג' קינין איזה שלש פרידין שירצה איזה לחטאת ואיזה לעולה אבל אחד לזו ושנים לזו ג' לזו וי' לזו וק' לזו המועט כשר אם נתערבו קן חטאת סתומה של זיבה בשתי קינין של לידה או בשלשה אינו יכול להקריב אלא קן אחת פרידה אחת לחטאת ופרידה אחת לעולה אבל שתי עולות לא מצי עביד פן יקח הקן שהוא מבורר תחילה ללידה אחת שאינו יכול להקריב ממנו רק אחד חטאת ואחד עולה וכן אם נתערבו כולם יחד האחד והשתים והשלש והעשר לא יוכל להקריב רק קן אחת שני פרידין או עשר קינין במאה יקריב עשרים פרידין כמו שיכול לעשות מעשר קינין וזהו המועט כשר: **ד** בין משם אחד. לידה ולידה משתי נשים בין שתי שמות לידה וזיבה אפילו מאשה אחת כדמפרש כילד משם אחד: **רבי** יוסי אומר ב' נשים שלקחו קיניהן בעירוב או נתנו דמי קיניהן לכהן לאיזה שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזה שירצה [כהן] יקריב עולה. מכאן מוכיח בפרק בכל מערבין (עירובין דף לז.) דלית ליה לרבי יוסי ברירה שכשהכהן מקריב אחד לשם רחל הוברר הדבר שמתחלה בשעת לקיחה היה קן זה של רחל ודחי הש"ס כדאמרו ופרש"י לשם בשעת לקיחה התנו שיוכל הכהן לעשות קן שירצה לשם איזו אשה שירצה ואין נראה לרבי דאכתי למ"ד אין ברירה לא מהני מידי דבלא ברירה לא מצי [ט]מתני דבשעת לקיחה הוברר שאלו נלקחו לשם רחל ואלו לשם לאה ועוד דפריך התם התנו מאי למימרא אדרבה אין מועיל כלום אלא (א) למ"ד יש ברירה ומפרש שהתנו בשעת לקיחה זה קן יהיה שלי וקן זה יהיה שלך וקא משמע לן דלא גזרינן התנו אטו לא התנו וקמ"ל אכתי דבר אחר כדרב חסדא דאין הקינין מתפרשות אלא בלקיחת בעלים או בעשיית כהן (ב) [ט]ולא פירש איזו חטאת ואיזו עולה וקאמר איזו שירצה כהן יעשה עולה אם כן מתפרשות שפיר בעשיית כהן. והרב רבינו אברהם [י]פירש שעם השיתוף התנו שיחלק הכהן ביניהם ויהא חלוקתו חלוקה והם ימחלו חלקם כל אחת לחבירתה הנה זה ודאי מתחלה הוברר הכהן קודם כפרה מחלקם והם עשו אותו שליח לחלוקתן והא קמ"ל דלא גזרינן עירוב שתי נשים אטו עירוב שתי נשים למעלה:

הדרן עלך חטאת העוף

שיטה מקובצת [א] מנין חטאות אות כ' נמחק: [ב] אלא מנין עולה אות כ' נמחק: [ג] שלקחו עיין תוס' סוטה (דף יח ע"א) ד"ה חזר: [ד] שירצה יקריב תיבת כהן נמחק: [ה] נתערבו ארבע בקן תיבת הרבה ל"ש: [ו] לעשות בהן אלא [עולה] תיבת כ"א ל"ש: [ז] אבל חובה: [ח] מצי א) מה דהיכי נימא דבשעת תיבת מתני ל"ש: [ט] כהן שעדיין כל קן וקן סתום הוא ולא: [י] אברהם בר דוד פירש: [יא] יקריב עולה תיבת כהן נמחק: [יב] עוף זה: [יג] מתחילה אלא לשם: [יד] קן זה וזה הקן ותיבות והילכך בעינן נמחק: [טו] מקריב לשמם סתם תיבות לשם מי שהוא ל"ש: [טז] לו להתנות כל דין אשה ואשה לאיזה שירצה והד"א: [יז] כר' אלא הכי:

חשק שלמה על שיטה מקובצת א) נראה דצ"ל דבלא ברירה לא מצי להקריב לשם מי שהוא דהיכי כו'.

עין משפט
נר מצוה

ט א מיי' פ"ח מהלכות פסולי המוקדשין הלכה א:
י ב מיי' שם הלכה ג:
יא ג מיי' שם הל' ד:
יב ד מיי' שם הל' ה:
יג ה מיי' שם הלכה ו:
יד ו ז ח מיי' שם הל' ה:
טו ט מיי' שם הלכה ח:

◆

פירוש הרא"ש

ב חטאת שנתערבה. פי' דלא"א להקריבן שמא יעשו חטאת למעלה ועולה למטה ומנחים שנתערבו אמרינן התם [בריש פ' כל הזבחים שנתערבו] דירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא מדמי היפה שבהן ממין זה ומדמי היפה שבהן ממין זה ויפסיד המותר מביתו אבל עופות אין להם פדיון כדאמר בפ' א) כל המנחות ודרים לא בספרי מדכתיב ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך בבהמה הכתוב מדבר: **חטאת שנתערבה.** פירוש שנתערבה בקן חובה סתומה אין יכול להקריב מאותן ג' אלא חטאת אחת אם היא המעורבת הרי מועט ואם היא מקן חובה הרי הכהן קובעה לחטאת. אבל עולה אינו יכול להקריב מפני מעורבת החטאת. ושתי חטאות אינו יכול להקריב דשמא החטאת שהקריב [תחלה] היתה מקן חובה והקרבתה נקבעה בת זוגה לעולה והרי יש כאן מעורבת חטאת ועולה וימותו. ויביא קן אחר אחד לחטאת ואחד לעולה. ואם החטאת המעורבת היתה של אשה אחרת יביאו שתיהן חטאת ויתנו אם הראשונה היתה שלי הרי זו שלך וחלקי בה נתון לך ואם היתה שלך הרי זו שלי וחלקך נתון לי: **ובן עולה שנתערבה בקן חובה.** סתומה לא יביאו מעלשם אלא עולה א' דהיינו כמנין עולה שבחובה. ועולת הקן תהיה חטאת אחרת. ובין שתיהן יביאו עולה בתנאי. או כל א' תביא עולה בתנאי שאם קירב כבר עולתה שהיא זו נדבה: ודין זה שאמרנו שאין כשר אלא כמנין עולות שבחובה הוא נוהג בין שהחובה מרובה והנדבה מועטת. לעולה קורא נדבה לפי שהחטאת אינה (כמו נדבות) [באה נדבה] ורוב עולות נדבה הן דמתנדבין מרובין ממחילי חובה הילכך קרי לעולה נדבה. וה"ה דהוה מצי למימר בין שהחובה מרובה וחטאת מועטת. אלא נקיט עולה דפליג מינה. וחובה מרובה ונדבה מועטת כגון שנתערבה עולה בד' קני חובה מקריב מהן ד' עולות ולא יותר דשמא כל הד' היו מקני חובה (והא קבעו) [והוקבעו] כל האחרות לחטאות והרי עולה מעורבת בהן וימותו ממשכן. ויביאו עוד ד' חטאות ועולה אם היה של נשים הרבה ויתנו ביניהן: **בין שהנדבה מרובה.** שנתערבו ג' עולות בקן חובה יקריב עולה א': **בין שתיהן שוות.** שתי עולות בקן חובה (וי"ת בין שהחובה מרובה ונדבה מועטת כלומר הדין שאמרנו בתערובות הללו שאנו הולכים אחר מנין חטאות חובה או אחר מנין עולות חובה ה"ה בחובה מרובה ונדבה מועטת כגון שנתערבו קן נדבה שהיינו עולות בד' קני חובה שאומין יביאו עולות כמנין עולות שבחובה שהן ד' דחמשה לא מצי לאקרובי דלמא כולהו ב) בקני חובה ניהו והוקבעו שכנגדן לחטאת ועולת נדבה מעורבת בהן: **בין שהנדבה מרובה.** כגון קן חובה בד' קינין נדבה אין כשר להקריב אלא עולה אחת וכן שתיהן שוות הנדבה והחובה): **ג בד"א בחובה ובנדבה אבל חובה שנתערבה זו בזו אחת לזו ואחת לזו.** פי' כגון קן סתומה של רחל שנתערבה בקן סתומה של לאה: **מחצה כשר.** שיקריב הכהן אחד לעולה ואחד לחטאת. ואם הם של רחל הרי טוב ואם הם של שתיהן הרי קירב חטאת לזו ועולה [לזו]. ויביאו קן אחר ויתנו ביניהן ושתים האחרות אינו יכול להקריב דשמא הקן שהקריב היה של שתיהן ואותה שהקריב חטאת נקבע בת זוגה עולה ואותה שהקריב עולה נקבע בת זוגה לחטאת (והאי) [והרי] חטאת ועולה מעורבין וימותו: **וכן ב' לזו [וב' לזו].** הרי מ' פרידין יקריב הכהן ד' שנים לעולה וכו' לחטאת אם [הם] של אחת הרי טוב ואם הם של שתים הרי הוא חטאת ועולה לאחת וחטאת ועולה לאחת או ב' חטאות לזו ושתי עולות לזו ויביאו ב' קנין בשותפות ויתנו ויותר אינו יכול להקריב דשמא היו שתי חטאות לזו והוקבעו שכנגדן לעולה ושתי עולות לזו והוקבעו שכנגדן לחטאת והרי חטאת ועולה מעורבות יחד וימותו: **וכן ג' לזו וג' לזו.** הרי י"ב פרידין יקריב הכהן מהן ו' פרידין ג' לחטאת וג' לעולה דאם קן של אשה א' הרי טוב ואם קן של ב' נשים כל חטאת שהקריב לאחת שכנגדה נקבעה לעולה וכל עולה שהקריב לאחת נקבעה שכנגדה לחטאת ויש כאן חטאת ועולה מעורבים וימותו. אבל אם לא היו קיני התערובות שוין אלא א' בשנים או בג' או בי' או בק' וכן ב' בג' או בי' או בק' וכן י' בק' אין כשר להקריב אלא כמנין המועט חציו חטאת וחציו עולה. דאם קן של [אשה] א' יפה הקריב ואם קן של ב' נשים יפה הקריב ויותר [אי אפשר] להקריב דאם היו של ב' נשים ג) יש באחרות מעורבת חטאת ד) ועולה וימותו כולן. ויקריבו ה) כמנין הקריבו בשותפות בתנאי כל שלא קירב (לא') [לה] מהן שיהיה שלה בהקרבה זו: **ד כיצד משם אחד.** פי' דהם אחד ללידה ולידה זיבה וזיבה כגון שהפרישה קן א' ואמרה הרי זו ללידתה ו) דלא נקבע כל קן וקן לבדו ללידה אחת אחד לעולה ואחד לחטאת ז) נקבעה פרידה שניה לעולה הילכך אינו יכול להקריב אלא קן א' ולא יותר. דשמא היו משני קינים והשתים הנותרות הן חטאת ועולה מעורבת. אבל הפרישה שני קינין ביחד והביאתן אל הכהן ואמרה אלו שני קינין לשתי לידות או לשתי זיבות או ללידה ולזיבה הכהן יקריב שתים לחטאת ושתים אחרות

מסורת הש"ס

א) זבחים עג., ב) עירובין לז ע"א.

◆

הגהות הב"ח

(א) מפרש ד"ה ר' יוסי אומר וכו' למאן דאמר יש ברירה. נ"ב ולוה פשיטא: **(ב)** בא"ד ולא פירש איזו חטאת. נ"ב זה הוזר אלעיל דבשעת שקנו לא פי' כו':

◆

פירוש הרא"ש

לעולות. או יקריב חטאת ועולה על חובה א' [וחטאת] ועולה על חובה אחרת. כי חלוק הקינין והקביעות הכל תלוי בכהן. (כגון) [כיון] שלא פירשה האשה קן זו לחובה זו וקן זו לחובה זו: **ר' יוסי אומר ב' נשים שלקחו קיניהן.** פי' שלקחו קיניהן בעירוב: **או שנתנו דמי קיניהן.** פי' כגון ששתפו יחד מעותיהן ולקחו בהן שני קינין קביעות הקינין וקביעות החטאת והעולה תלוי בכהן. בפ' בכל מערבין (דף לז.) מייתי להך משנה ומדקדק מינה דר' יוסי סבר דיש ברירה ופי' הראב"ד דלריך לטעמא דברירה לפי שהכהן חלק אותו ביניהן והנשים (אינה רואיה) [לא ראו] נתלוקה זו עד לאחר כפרה. ולריכין אנו למימר דכיון שרלו שכפיו באותה חלוקה הוברר הדבר שמתחלה לחלוקה זו עומדת והוה כאילו ידעו מתחלה מחלוקת הכהן ונתרלו בה. וכל אחת נתנה חלקה לחברתה אם הכהן קבע לחברתה קן הראויה להיות שלה. ודחו לה לעולם סבר ר' יוסי אין ברירה והכא כשהתנו פי' בשעת השיתוף התנו שהכהן יחלק ביניהן ותהא חלוקתו חלוקה והן ימחלו חלקן כל אחת לחברתה ואין אנו לריכין עתה לברירה כי עשו את הכהן שליח לחלוקה:

הדרן עלך
חטאת העוף

[מכאן שייך לדף כג.]

א קן סתומה שפרח ממנה. פירוש סתומה שלא נתפרשו זו לעולה וזו לחטאת ופרח גוזל והלך לו: **בין המתות.** חטאת שמתו בעליהן או שנתכפרו באחר יקח זוג לב' ולא אמרינן כיון שהוקבע ונאבד (הוה אמינא) [הא'] גם חבירו ימות. ולאו דוקא קן סתומה ה"ה נמי מפורשת אם ידוע איזה מהן נאבד. אלא מילתא דפסיקא נקט דמפורשת היה צריך להאריך ולפ' אם ידוע איזה מהן נאבד. אי נמי נקט סתומה משום סיפא פרח לבין הקריבות דאילו מפורשת כבר תנינן מה דינו בפ"ק דחטאת או עולה שנתערבו בקן חובה. א"נ כולה מתניתין לא זו אף זו קתני לא מבעיא מפורשת דיקח זוג לשני דלא אגידי תו חד בחבריה ולא מבעיא לאויר עולם דאמרי לא נדחו לגמרי כי ילבד נמגודה למסור (ולריכאם) [לגרכי] קינים [אלא] אפילו פרח בין המתות דנדחה ולא מבעיא לבין המתות דאפשר שיכירוהו אלא אפי' מת יקח זוג לשני. והר"ן הלוי פי' דמתניתין א ואצ"ל זו קתני בגוזל שפרח לאויר הוה לן (למיתני) [למיחש] שמא ילבד ויבא ליד האדם ויקריבוהו חטאת או עולה והקרבתו נחפרס זה שכנגדו. ואין אנו יודעים פירושו ולכך יפסל מלהקריב קמ"ל דלא חיישינן. ואצ"ל פרח בין המתות דליכא למיחש להכי. ואצ"ל מת ובטל מן העולם: **פרח לבין הקריבות.** פי' קינין סתומות העומדות ליקרב: **פסול.** להקריב במקום שפרח ואע"פ שאפשר שהוא קרב מ"מ קרי ליה פסול לפי שע"י נעדר אחד מלהקריב. וגם אין עולה לבעלים קרי ליה פסול: **ופוסל אחד כנגדו.** ממקום שפרח מסס: **ב כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים.** וכולן סתומות: **פרח.** גוזל אחד: **מזו לזו.** ונשארו ג' גוזלות ומלד א' ה': **פוסל קן אחד בהליכתו.** ממקום שפרח מסס כי מן הג' הנשארים אינו יכול להקריב כ"א שנים אחד לחטאת ואחד לעולה והג' אם יעשהו חטאת יש לחוש שמא הפורח ח) במקום [שנתערבו] עשו גם חטאת נמלא ג' חטאות קריבות מב' קינים של אשה א' וכן ב' חטאות ושתי עולות. ומטעם זה נמי אין להקריבו עולה שמא יקריב ג' עולות משני קינים של אשה א'. ומשם זה היינו אם קרבו תחלה מערובת החמשה אבל אם קרבו תחלה הג' אם עשו השלישי חטאת שוב אין חטאת קריבה בתערובת החמשה. כי כמה שעשה את השלישי חטאת נקבע הפורח לעולה והויא ליה עולה שנתערבה בקיני חובה דאין קרב מהן אלא מנין עולות שבחובה. וכן אם עשהו עולה נקבע הפורח לחטאת ושוב אין עולה קריבה בתערובת החמשה. ואין הטעם ט) במניינית השלישי מלהקריב כשהן קריבין תחילה אלא בשביל תערובת החמשה שאז לא יהיו קריבין מהן אלא שתים. ואם קרב השלישי חטאת אין קרב מהחמשה אלא ב' עולות. ואם קרב עולה אין קרב מהן אלא ב' חטאות. נמלא מאלו ד' קינין קריבין רק ה' גוזלין וג' ימותו. אבל כשקריב מן הג' רק שנים יהיו כה' קריבין ד' כמו שאפרש ונמלאו ששה קריבין. ויש לנו למעט בפסול קדשים שע"פ שאנו מפסידין לבעלת ג' גוזל א'. ומן ה' הוא מקריב ד' שתים לחטאות ושתים לעולות. אם ארבעתן מעיקר הקינים הרי טוב. ואם א' מהן הוא הפורח יכול לעשותו או עולה או חטאת. כי בן זוגו לא קרב. והחמישי לא יכול לעשותו לא חטאת ולא עולה. דאם יעשנו חטאת חיישי' שמא הפורח קרב עולה נמלא מעיקר הקינים נקרב שתי חטאות ועולה א' וזהו חטאת שלישית משתי קינים. ומטעם זה נמי אינו יכול לעשותו עולה. נמלא מאלו ד' קינים קריבין ג' קינים. לבעלת ג' חסר גוזל אחד טדלי וגוזל א' בספק. ולבעלת חמש גוזל א' בספק. הילכך מביאים קן. אחד לחטאת ואחד לעולה. בעלת שלש נותנת דמי גוזל א' [ובין שתיהן] דמי גוזל א'. ואמר בעלת חמש אם הארבעה שהקרבתי היו כולן שלי. חלקי באותו גוזל שהוא של שניהו

יעיד קנו א) נ"ל המנחות והנסכים והוא משנה שם בריש הפרק. ב) כלומר דילמא כל הד' דקני חובה כצ"ל. ג) [illegible] ולחטאת ושעלות לאחת יש כו' כצ"ל. ד) נראה דשי"ל של ועולה אינו וי"ו החבור אלא וי"ו המחלקת ר"ל או עולה. ה) נ"ל כמנין הקריבות. ו) זו והפרישה [illegible] עוד קן אחר ואמרה הרי זו ללידתה זו דלא כצ"ל. ז) הגי' [illegible] מעורבות כאלו היו של ב' נשים דמיד שקרב פרידה אחת של קן א' לחטאת נקבעה כו'. ח) במקום הפני עשו גם כן חטאת כצ"ל. ט) נ"ל במניעת.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com